

POSBY

Náš Vykupitel pro nás trpěl, byl pohřben a vstal z mrtvých. Klaňme se mu s upřímnou zbožností a pokorně ho prosme:

PANE, SMILUJ SE NAD NÁMI.

Kriste, náš Spasiteli, tvá Matka ti byla svou bolestí nejbliže, když stála pod křížem a u tvého hrobu;

— kéž i my máme ve svých bolestech účast na tvém utrpení.

Pane Ježíši Kriste, tys padl do země jako zrno, z něhož nám vzešla úroda božského života,

— dej, abychom odumřeli hříchu a žili pro Boha.

Náš Pastýři, tys ležel tři dny v hrobě, všem skrytý,

— nauč nás milovat život skrytý s tebou v Bohu.

Náš Vykupiteli, jako nový Adam jsi vysvobodil z říše smrti všechny spravedlivé od počátku světa,

— učiň, ať všichni, kdo zhřešili, uslyší tvůj hlas a povstanou ze smrti k životu.

Kriste, Synu Boha živého, tys nám dal skrze křest účast na své smrti a na svém vzkříšení,

— dej, ať takto s tebou spojeni žijeme novým životem.

ORATIO

Omnípotens sempitérne Deus, cuius Unigénitus ad inferióra terræ descendit, unde et gloriósus ascendit, concéde propítius, ut fidéles tui, cum eo consepúlti in baptísmate, ipso resurgénte, ad vitam proficiant sempitérnam. Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sǽcula sǽculórum.

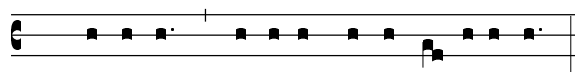
Všemohoucí, věčný Bože, tvůj Syn sestoupil mezi mrtvé a tys ho slavně vzkřísil; prosíme tě, dej, ať všichni, kdo byli ve křtu spolu s ním pohřbeni, spolu s ním také vstanou ze smrti k věčnému životu. Neboť on s tebou v jednotě Ducha Svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

AD OFFICIUM LECTIONIS ET LAUDES

FERIA VI IN PARASCEVE SABBATO SANCTO

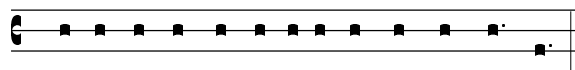
A.D. MMXIV

AD INVITATORIUM

Pane, otevři mé rty.

☩ Dómine, lá-bi-a me-a a-pe-ri-es.

*A má ústa budou zvěs-
tovat tvou chválu.*

☩ Et os meum annunti-á-bit laudem tu-am.

ANT. AD INVITATORIUM

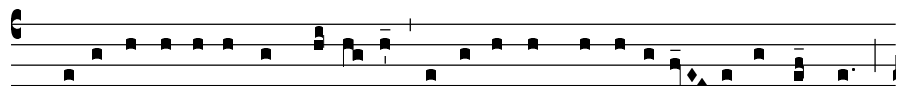

Hristum, De- i Fí-lium, qui su-o nos re-démít sáanguine,

ve- ní-te, ad- o-rémus.

Kristu, Synu Božímu, který nás vykoupil svou krví, pojděte, klaňme se.

PSALMUS 94

☩ Vení-te exsultémus Dómino iu-bi-lémus De-o salu- tá-ri nostro.

Præoc-cupémus fá-ciem e-ius in con-fes-si-ó-ne, et in psalmis iu-bi-

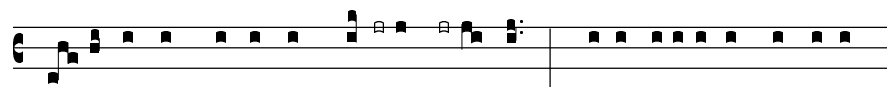

lémus e- i. Christum, De- i Fí-lium, ☩ Quóniam Deus magnus

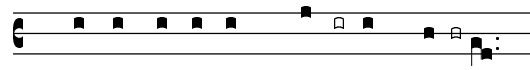

Dóminus et rex magnus super omnes deos. Quóniam non repellet

CANTICUM

Benedíctus Dóminus De-us Isra-el, * quia visitávit et fecit

redempti-onem ple - bis su - æ;

et eréxit cornu salútis nobis, *

in domo David, púeri sui:

sicut locútus est per os sanctórum, *

qui a sáeculo sunt, prophetárum eius:

salútem ex in imícis nostris, *

et de manu ómnium, qui odérunt nos:

ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris, *

et memorári testaménti sui sancti;

iusiurándum, quod iurávit ad Abraham, patrem nostrum, *

datúrum se nobis,

ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, *

serviámus illi,

in sanctitáte et iustítia coram ipso, *

ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, prophéta Altíssimi vocáberis: *

præibis enim ante fáciem Dómini paráre vias eius,

ad dandam sciéntiam salútis plebi eius, *

in remissionem peccatórum eórum,

per víscera misericórdiæ Dei nostri, *

in quibus visitávit nos Oriens ex alto:

illumináre his, qui in ténebris et in umbra mortis sedent, *

ad dirigéndo pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri, et Filio, *

et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípío, et nunc et semper, *

et in sáecula sáeculórum. Amen.

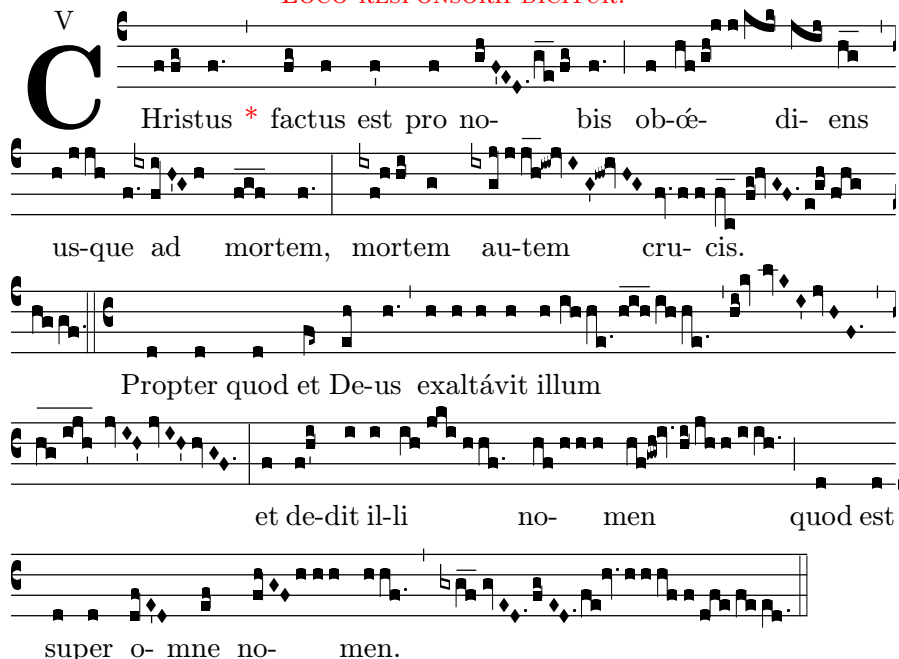
KRÁTKÉ ČTENÍ

Os 5, 15d-6, 2

Tak praví Hospodin: V soužení po mně budou toužit: Nuže, vraťme se k Hospodinu! On nás rozdrásal a on nás uzdraví, on nás zranil a on nás obváže. Po dvou dnech nám vrátí život, třetího dne nás vzkřísí, před jeho tváří budeme žít.

LOCO RESPONSORII DICITUR:

V **C**

Hristus * factus est pro no- bis ob- cé- di- ens
us-que ad mortem, mortem au-tem cru- cis.
Propter quod et De-us exaltávit illum
et de-dit il-li no- men quod est
super o- mne no- men.

Kristus byl poslušný až k smrti, a to k smrti na kříži. Proto také ho Bůh povýšil a dal mu jméno nad každé jiné jméno.

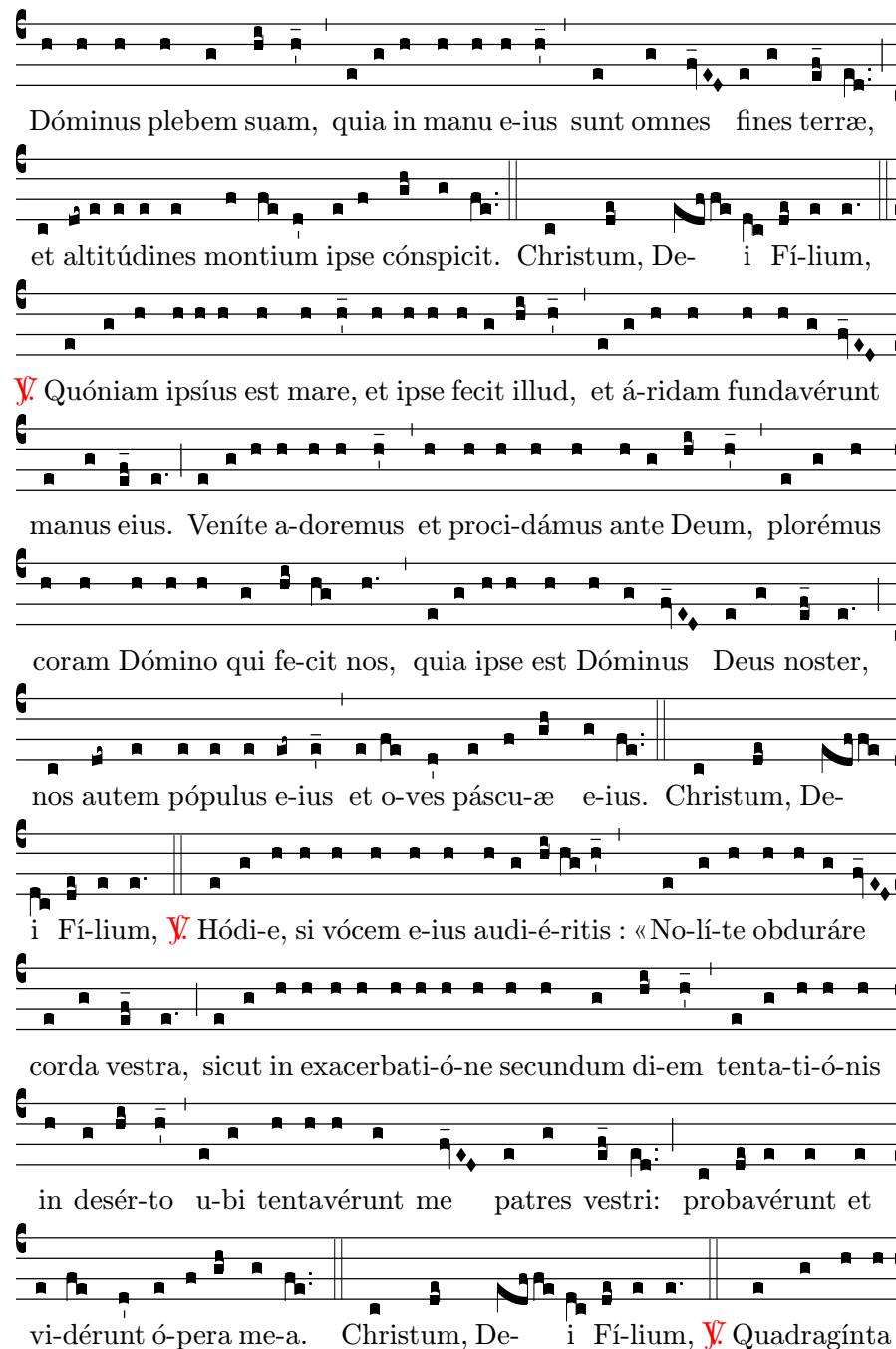
AD BENEDICTUS

VII a **S**

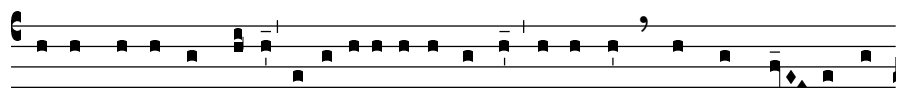

Alvá-tor mundi, * salva nos, qui per crucem et sángu- nem
re-de-mís-ti nos, au-xi-li- á- re nobis, te deprecámur, Deus noster.

Zachraň nás, Spasiteli světa, ty jsi nás vykoupil svou krví prolitou na kříži; stůj při nás, Bože náš.

Dóminus plebem suam, quia in manu e-ius sunt omnes fines terræ,
et altitúdines montium ipse cónspicit. Christum, De- i Fí-lium,
Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et á-ridam fundavérunt
manus eius. Veníte a-doremus et proci-dámus ante Deum, plorémus
coram Dómino qui fe-cit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster,
nos autem pópulus e-ius et o-ves páscu-æ e-ius. Christum, De-
i Fí-lium, Hódi-e, si vócem e-ius audi-é-ritis : « No-lí-te obduráre
corda vestra, sicut in exacerbati-ó-ne secundum di-em tenta-ti-ó-nis
in desér-to u-bi tentavérunt me patres vestri: probavérunt et
vi-dérunt ó-pera me-a. Christum, De- i Fí-lium, Quadragínta

annis próximus fu-i generati-ó-ni hu-ic et di-xi: Semper hi erant
 corde. Ipsi vero non cognovérunt vi-as me-as, quibus iurá-vi in i-ra
 me-a: Si introí-bunt in réquiem me-am.» Christum, De- i
 Fí-lium, **¶** Glóri-a Patri et Fí-li-o, et Spirí- tu-i Sancto. Sicut e-rat
 in princí-pi-o, et nunc et semper, et in sǎcula sǎcu-lórum. Amen.

HYMNUS

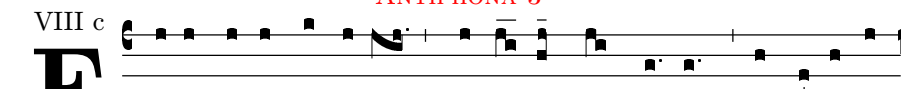

P Ange, lingua, glo-ri-ó-si * próe-li-um cer-tá-mi-nis, et
 su-per crucis tropæ-o dic tri-úmphum nó-bilem, quáli-ter
 redémptor orbis immo-látus ví-cerit. **2.** De paréntis pro-toplás-ti

1. Opěvovat chci přeslavnou bitvu, v které zápasil, pod vítězným znakem kříže mocný triumf oslavil Vykupitel světa, jenž se obětoval a zvíťazil.

Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego **hódie**; *
 pater filiis notam fáciat veritátem tuam.
 Dómine, salvum me fac, †
 et ad sonum cítharæ cantábitus cunctis diébus vitæ **nostræ** *
 in domo **Dómini**.
 Glória Patri, et **Fílio**, *
 et Spirítui **Sancto**.
 Sicut erat in princípio, et nunc et **semper**, *
 et in sǎcula sǎculórum. **Amen**.

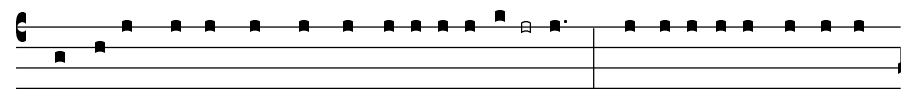
ANTIPHONA 3

VIII c
E - go fu-i mórtu-us, * et ec-ce sum vivens in sǎcu-la
 sǎ-cu-lórum, et há-be-o claves mortis et in-férni.

Byl jsem mrtev a hle, jsem živ na věky věků a mám klíče od smrti a podsvětí.

PSALMUS 150

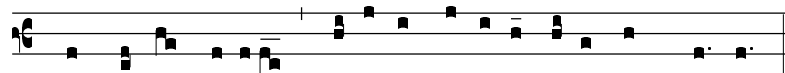
Laudáte, Dóminum in sanctuá-ri-o e- ius, * laudáte eum in firma-
 ménto virtútis e- ius.

Laudáte eum in magnálibus eius, *
 laudáte eum secúndum multitudinem magnitúdinis eius.
 Laudáte eum in sono tubæ, *
 laudáte eum in psaltério et cíthara,
 laudáte eum in týmpano et **choro**, *
 laudáte eum in chordis et **órgano**,
 laudáte eum in cýmbalis benesonántibus, †
 laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis: *
 omne quod spirat, laudet **Dóminum**.
 Glória Patri, et **Fílio**, *
 et Spirítui **Sancto**.
 Sicut erat in princípio, et nunc et **semper**, *
 et in sǎcula sǎculórum. **Amen**.

ANTIPHONA 2

II.d

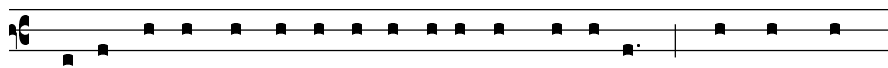
A

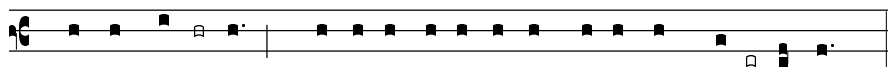
porta infé-ri * é-ru-e, Dómine á-nimam meam.
Od bran podsvětí vysvobod, Pane, mou duši.

CANTICUM

Is 38, 10-14. 17-20

E-go di-xi: In di-mí-di-o di-érum me-órum † va-dam ad

portas ín-fe-ri; * quæsi-vi re-sí-duum annórum me-órum.

Dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium, †
non aspiciam hóminem **ultra** *
inter habitatórem **orbis**.

Habitáculum meum ablátum est et abdúctum longe a me, *
quasi tabernáculum **pastórum**;
convólvit sicut textor vitam **meam**; *
de stámine **succídit** me.

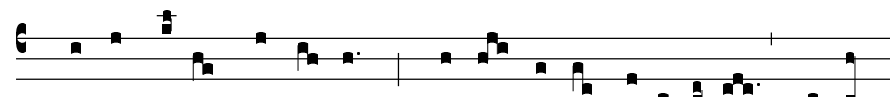
De mane usque ad **vésperam** *
confecísti me.

Prostrátus sum usque ad **mane**, *
quasi leo sic cónterit ómnia ossa **mea**;
de mane usque ad **vésperam** *
confecísti me.

Sicut pullus hirúndinis, sic mussitábo, *
meditábor ut **colúmba**;
attenuáti sunt óculi **mei** *
suspiciéntes in **excélsum**.

Tu autem eruísti ánimam **meam** *
a fóvea consumpti^{ti}ónis,
proiecísti enim post tergum **tuum** *
ómnia peccáta **mea**.

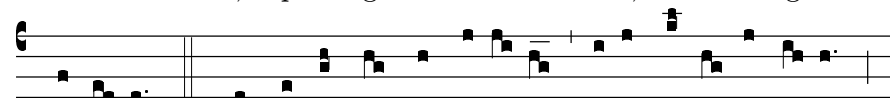
Quia non inférnus confitébitur **tibi**, *
neque mors **laudábit** te,
non expectábunt, qui descéndunt in **lacum**, *
veritátem **tuam**.

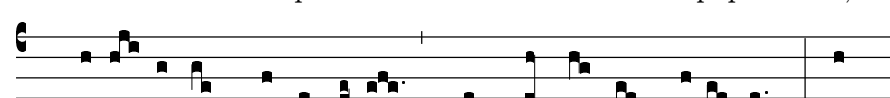
fraude factor cón-dolens, quando po-mi no-xi-á-lis morte

morsu córru-it, ip-se lignum tunc no-tá-vit, damna ligni ut

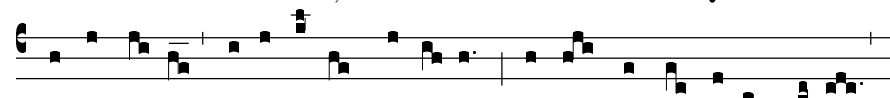
sól-veret. 3. Hoc opus nostræ sa-lú-tis ordo de-popós-cerat,

multi-fórmis per-di-tó-ris arte ut ar-tem fá-le-ret, et

me-dé-lam ferret in-de, hostis un-de læ-serat. 4. Quando venit

er-go sac-ri pleni-tú-do témporis, missus est ab ar-ce Patris

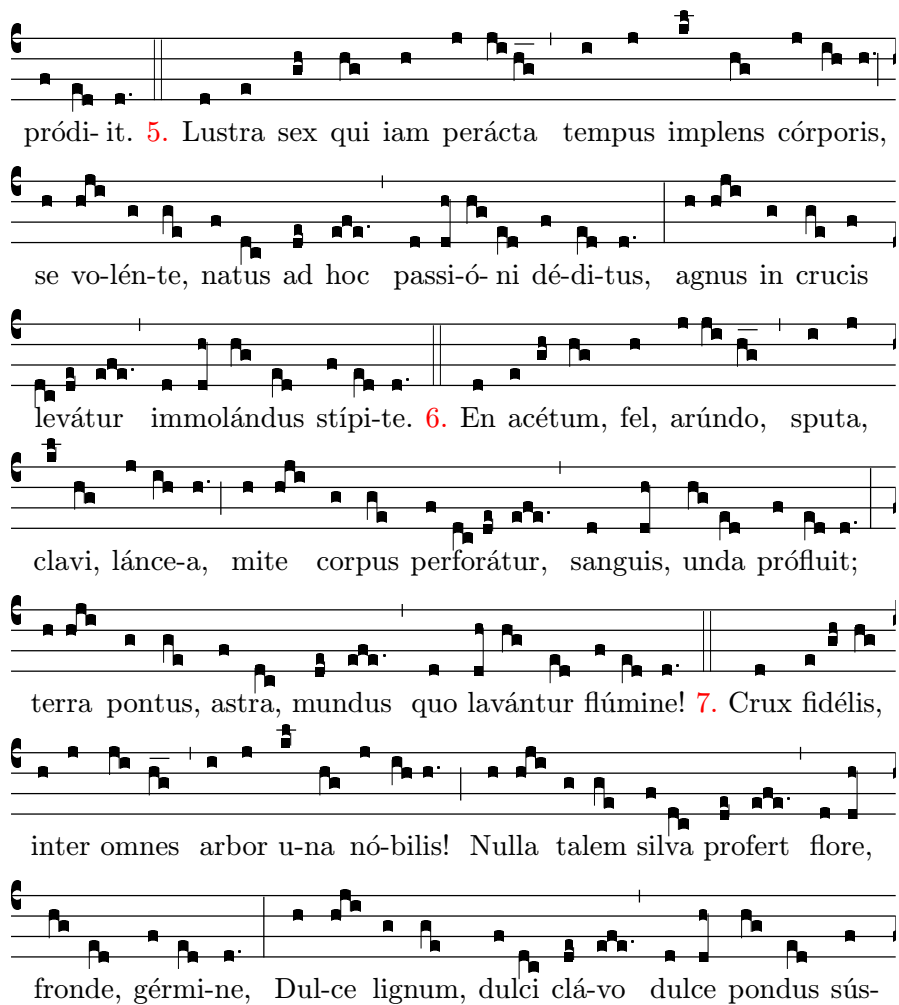

Natus, orbis cón-di-tor, atque ventre virgi-ná-li carne factus

2. Tvůrce cítíl bolest nad tím, jak náš prarodič zradil, když kousnutím do jablka smrt sám sobě způsobil. Proto Bůh sám tehdy dřevo stromu vyvolil, aby vinu stromem způsobenou napravitl.

3. Toto dílo naší spásy rád stvoření si vyžádal: stejně důvtipně se ztrácí, co škůdce vtípný zosnoval. Lék z toho místa přichází, odkud nepřítel zraňoval.

4. Když již tedy naplnil se posvátného věku čas, byl poslán od Otce nebes Syn, ten světa stvořitel, narodil se z lůna Panny a tělem se přioděl.

pródi-it. 5. Lustra sex qui iam perácta tempus implens córporis,
se vo-lén-te, natus ad hoc passi-ó-ni dé-di-tus, agnus in crucis
levátur immolándus stípi-te. 6. En acétum, fel, arúndo, sputa,
clavi, lánce-a, mite corpus perforátur, sanguis, unda prófluit;
terra pontus, astra, mundus quo lavántur flúmine! 7. Crux fidélis,
inter omnes arbor u-na nó-bilis! Nulla talem silva profert flore,
fronde, gérmi-ne, Dul-ce lignum, dulci clá-vo dulce pondus sú-

5. Třicet let když dosáhl pak věku v těle člověka, ze své vůle, proto zrozen, utrpení se vydal: jako beránek na kmeni kříže se obětoval.

6. Hle ocet, žluč a třtina, sliny, hřebíky, kopí; je proboden mírný, tichý, krev a voda vytéká; země, moře, hvězdy, nebe, jaký proud teď obmývá!

7. Kříži věrný, mezi všemi jediný strome vznešený! V žádném lese nevyrostl s květy, s listy takový! Vzácné dřevo drahým hřebem nejdražší bříme drží!

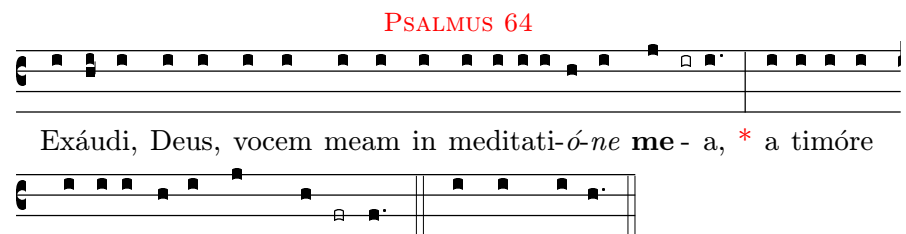
II* a **P** **ANTIPHONA 1**

Langet e-um * quasi u-ni-génitum,, qui-a ín-nocens
Dóminus occísus est.

Budou nad ním nařikat, jako se nařiká nad jediným synem, neboť nevinný Pán byl zabit.

PSALMUS 64

Exáudi, Deus, vocem meam in meditati-ó-ne me- a, * a timóre

custódi á-nimam me-am. † linguas suas.

Prótege me a convéntu *malignántium*, *
a multítudine operántium *iniquitátem*.

Qui exacuérunt ut gládium linguas suas, †
intendérunt sagíttas suas, venéfica *verba* *
ut sagíttent in occúltis *immaculátum*.

Súbito sagittábunt eum et *non timébunt*, *
firmavérunt sibi *consílium nequam*.

Disputavérunt, ut absconderent *láqueos*, *
dixerunt: «Quis *videbit eos?*».

Excogitavérunt in *íqua*, †
perfecérunt excogitáta *consília*, *
Interióra hóminis et cor *eius abyssus*.

Et sagittávit illos Deus; †
súbito factæ sunt *plagæ eórum*, *
et infirmávit eos *lingua eórum*.

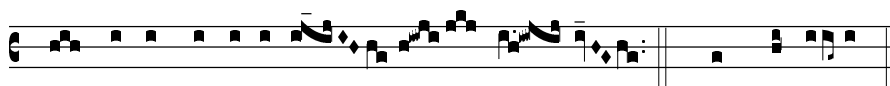
Caput movébunt omnes, qui vidébunt *eos*, *
et timébit *omnis homo*;

et annuntiábunt *opera Dei* *
et facta *eius intéllegent*.

Lætábitur iustus in Dómino et sperábit in *eo*, *
et gloriabúntur omnes *recti corde*.

Glória Patri, et *Fílio*, *
et *Spirítui Sancto*.

Sicut erat in princípío, et *nunc et semper*, *
et in *sæcula sæculórum. Amen*.

sub-vértit poténti-as di-á-bo-li. * Nam et il-le.

R. Odešel náš pastýř, pramen živé vody, při jeho smrti se zatmělo slunce; * Skutečně byl polapen ten, který držel prvního člověka polapěného: dnes náš Spasitel rozrazil brány a zpřetrhal řetězy smrti.

Y. Zničil závory říše zemřelých a vyvrátil moc ďáblu. * Skutečně byl polapen ten, ...

VEL:

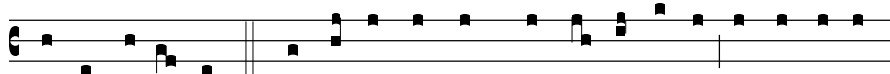
R Ecēssit pastor noster, fons a-quæ vi-væ, ad cuius trānsitum

sol obscurátus est, nam et il-le captus est, qui captívum tenébat

primum hóminem. * Hó-di-e portas mortis et seras pá-ri-ter Salvátor

noster disrú-pit. **Y.** Destrúxit quidem claustra in-fér-ni et subvértit

potén-ti-as di-á-bo-li. * Hó-di-e.

tinens! 8. Flecte ramos, arbor al-ta, tensa la-xa viscera, et ri-gor

lentéscat ille quem dedit na-tí-vitas, ut su-pérni membra regis

miti tendas stípi-te. 9. So-la digna tu fru-ís-ti ferre sæc-li

préti-um, atque portum præparáre nauta, mundo náufrago,

quem sa-cer cruor perúnxit fusus Agni córpore. 10. Æqua Patri

Fi-li-óque, íncli-to Pará-c-li-to, sempi-térna sit beá-tæ Trini-tá-

tis glóri-a, cuius alma nos redémit atque servat gráti-a. A-men.

8. Ohni větve, strome, z výše, zmírni těla napětí, ať povolí hrozná ztuhlost lidské přirozenosti; údy nejvyššího krále drž na kmeni s jemností.

9. Vždyť jenom ty jsi byl hoden nést cenu vykoupení, připravit záchranu – přístav po světa ztroskotání, a svět obmyla svatá krev, kterou prolil Beránek.

10. Otci, Synu, též i Duchu Pomocníku buď sláva, celé blažené Trojici po všechen věk ať se vzdává. Její milost život dává, vykoupí a zachovává.

ANTIPHONA 1

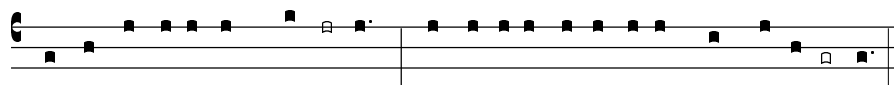
VIII G

unum advérsus Dóminum et advérsus Christum e-ius.

Pozdvihují se pozemští králové a vladaři se spolu umlouvají proti Hospodinu a jeho Pomazanému.

PSALMUS 2

Quare fremuérunt **gen**-tes, * et pópuli medi-táti *sunt in-á-ni-a?*

Astitérunt reges terræ, †
et príncipes convenérunt in **ún**um, *
advérsus Dóminum et advérsus *christum eius*:

«Dirumpámus víncula eórum *
et proiciámus a nobis iugum *ipsórum!*».

Qui hábitat in cælis, irridébit eos, *
Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira **sua** *
et in furóre suo conturbábit eos:

«Ego autem constítui regem **meum** *
super Sion, montem *sanctum meum!*».

Prædicábo decretum *eius*. †
Dóminus dixit ad me: «Fílius meus **es** tu; *
ego hódie *genui* te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem **tuam** *
et possessionem tuam *términos terræ*.

Reges eos in virga **férrea** *
et tamquam vas figuli *confrínges eos*».

Et nunc, reges, intellégite; *
erudímini, qui iudicátis **terram**.

Servíte Dómino in **timóre** *
et exsultáte ei *cum tremóre*.

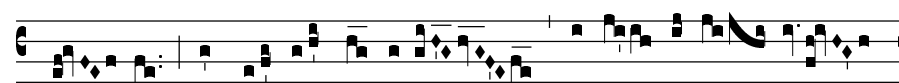
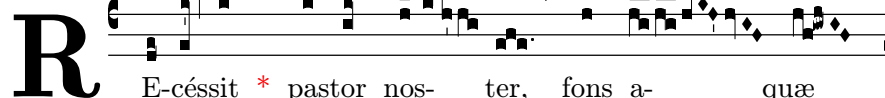
ránu ve tvém boku. Můj spánek tě vyvede ze spánku podsvětí. Mé kopí zadrželo kopí namířené proti tobě.

Vstaň, vyjděme odtud! Nepřítel tě vyvedl z rajske země; já už tě neusadím do ráje, ale na nebeský trůn. On tě zahnal od stromu života, který byl předobrazem; avšak já jsem sám život, a hle, jsem s tebou spojen. Určil jsem cheruby, aby tě opatrovali jako služebníci a přikazují jim, aby tě měli v takové úctě, jaká přináleží Bohu.

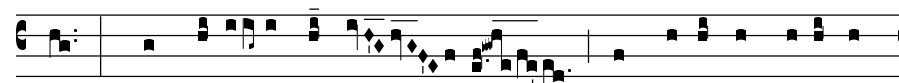
Trůn s cheruby je uchystán, nosiči jsou pohotově a připraveni, sva-tební komnata je vystrojena a jídla přichystána. Věčné stánky a pří-bytky jsou vyzdobeny, poklady věčných statků otevřeny a nebeské krá-lovství je připraveno už od věků.“

RESPONSORIUM 2

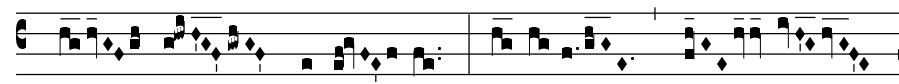
VII

vi-væ, ad cu-jus tránsitum sol ob-scurá-tus

est: * Nam et il-le captus est qui captívum tenébat

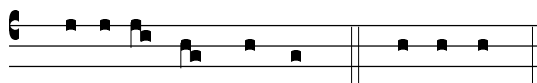
pri-mum hó-mi-nem : hó-di-e por-tas

mor-tis et se-ras pá-ri-ter Salvátor nos-ter dis-

rú-pit. ✠ Destrú-xit quidem claustra infér-ni, et

pe-ti-é- runt il-lum. * Ponéntes.

DRUHÉ ČTENÍ Ze starobylé homilie na Velkou a svatou sobotu

Co se to děje? Na zemi je dnes veliké ticho. Veliké ticho a samota. Veliké ticho, protože Král spí. Země se zděsila a zmlkla, protože vtělený Bůh usnul a vyburcoval ty, kteří od věků spali. Vtělený Bůh zemřel a otrásl říši mrtvých.

Jistě jde hledat praotce lidstva jako ztracenou ovci. Jistě chce navštívit ty, kdo se nacházejí v naprostých temnotách a ve stínu smrti; jistě přichází vysvobodit z bolestí uvězněného Adama spolu s uvězněnou Evou, jako Bůh i Evin syn.

Pán k nim vešel vyzbrojen vítězným křížem. Jakmile ho praotec Adam uviděl, v úžasu se bil v prsa a na všechny volal: „Můj Pán ať je se všemi!“ A Kristus Adamovi odpovídá: „I s tebou.“ Chápe ho za ruku a burcuje ho slovy: „Probuď se, spáči, vstaň z mrtvých, a Kristus tě osvíti.“

Já jsem tvůj Bůh a pro tebe jsem se stal tvým synem; pro tebe a pro ty, kteří se mají z tebe narodit nyní říkám a s veškerou mocí poroučím těm, kdo byli v poutech: Vyjděte ven. A těm, kdo byli v temnotě: Mějte světlo. A spicím: Vstaňte.

Přikazuji ti: Probuď se, spáči, přece jsem tě neučil proto, abys prodléval spoutaný v podsvětí. Vstaň z mrtvých, neboť já jsem život těch, kdo zemřeli. Vstaň, dílo mých rukou, vstaň můj obraze učiněný k mé podobě. Vstaň a vyjděme odtud. Neboť tys ve mně a já v tobě, jsme přece jedna nedílná osoba.

Pro tebe jsem se stal já, tvůj Bůh, tvým synem. Pro tebe jsem já, Pán, přijal tvou podobu služebníka. Pro tebe jsem já, který jsem na nebi, přišel na zem a do podsvětí. Pro tebe, človče, jsem byl jako člověk, bez pomoci, odložený mezi mrtvé. Pro tebe, který jsi vyšel ze zahrady, jsem byl ze zahrady vydán Židům a v zahradě ukřižován.

Pohled na můj poplivaný obličej, to jsem snesl pro tebe, abych v tobě obnovil dřívější dech. Pohled na mé zpolíčované tváře; to jsem snesl, abych tvou porušenou podobu obnovil opět k svému obrazu.

Pohled na má zbičovaná záda; to jsem snesl, abych odstranil břemeno hříchů tížící tvá ramena. Pohled na mé ruce šťastně přibité ke kmeni kříže; to pro tebe, jenž kdysi nešťastně vztáhl svou ruku ke kmeni v ráji.

Usnul jsem na kříži a kopí proklálo můj bok. To pro tebe, který jsi usnul v ráji a nechal vyvést ze svého boku Evu. Můj bok vyléčil

Apprehéndite disciplínam, †
ne quando irascátur, et pereátis de via, *
cum exárserit in brevi ira eius.

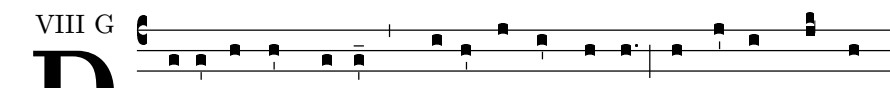
Beáti omnes, *
qui confídunt in eo.
Glória Patri, et Fílio, *
et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, *
et in saecula saeculórum. Amen.

ANTIPHONA 2

VIII G

D

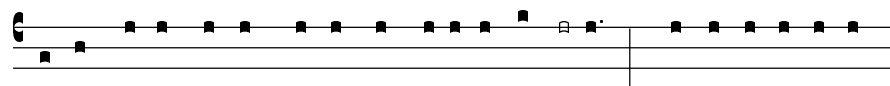
I-vi-sérunt si-bi * vestiménta me-a et super vestem

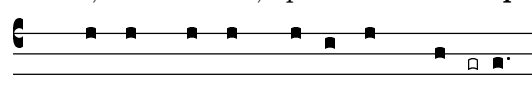
meam misérunt sortem.

Dělí se o můj oděv, losují o můj šat.

PSALMUS 21

Deus, Deus meus, quare me dere-liquís - ti? * Longe a sa-lú-te

me-a verba ru-gí-tus me - i.

Deus meus, clamo per diem, et non exáudis, *
et nocte, et non est réquies mihi.

Tu autem sanctus es, *
qui hábitas in láudibus Israel.

In te speravérunt patres nóstri, *
speravérunt et liberásti eos;

ad te clamavérunt et salvi facti sunt, *
in te speravérunt et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis et non **homo**, *
 opprobrium hóminum et abiectio **plebis**.
 Omnes vidéntes me derisérunt me; *
 torquéntes lábia movérunt **caput**:
 «Sperávit in Dómino: erípiat **eum**, *
 salvum fáciat eum, quóniam *vult* **eum**».
 Quóniam tu es qui extraxísti me de **ventre**, *
 spes mea ad úbera *matris* **meæ**.
 In te proiétus sum ex **útero**, *
 de ventre matris meæ Deus *meus* **es** tu.
 Ne longe fias a *me*, †
 quóniam tribulátio próxíma est, *
 quóniam non *est* qui **ádiuvet**.
 Circumdedérunt me vítuli **multi**, *
 tauri Basan *obsedérunt* me.
 Aperuérunt super me os **suum** *
 sicut leo rápiens et **rúgiens**.
 Sicut aqua **effúsus** sum, *
 et dissolúta sunt ómnia *ossa* **mea**.
 Factum est cor meum tamquam **cera** *
 liquéscens in médio *ventris* **mei**.
 Aruit tamquam testa palátum meum, †
 et lingua mea adhæsit fáucibus **meis**, *
 et in púlverem mortis *deduxísti* me.
 Quóniam circumdedérunt me canes **multi**, *
 concílium malignántium *obsédit* me.
 Foderunt manus meas et pedes **meos**, *
 et dinumerávi ómnia *ossa* **mea**.
 Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt *me*; †
 divisérunt sibi vestiménta **mea** *
 et super vestem meam misérunt **sortem**.
 Tu autem, Dómine, ne elongáveris, *
 fortitúdo mea, ad adiuvándum *me* **festína**.
 Erue a frámea ánimam **meam** *
 et de manu canis *únicam* **meam**.
 Salva me ex ore leónis *
 et a córnibus unicórnium *humilitátem* **meam**.
 Narrábo nomen tuum frátribus **meis**, *
 in médio ecclésiæ *laudábo* te.
Hæc ultima pars psalmi ad libitum dici potest.
 Qui timétis Dóminum, laudáte **eum**, *
 univérsum semen Iacob, glorificáte **eum**.

RESPONSORIUM 1

II
S Epúl-to * Dó-mi-no, signátum est monumén- tum,
 volvén- tes lá-pi- dem ad ós-ti-um monumén- ti : * Po-
 nén- tes mí-li- tes, qui custodí- rent il- lum. **℣** Acce-
 dén-tes príncipes sacerdotum ad Pilá- tum, pe-ti- é-runt
 il- lum. * Ponén- tes. **℞** Sepúl-to.

℞. Když byl Pán pohřben, byl hrob zapečetěn, k jeho vchodu přivalili kámen: * nechali vojáky, aby jej střežili.

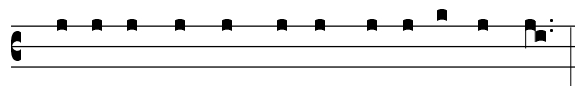
℣. Velekněží přišli k Pilátovi, a žádali po něm, aby * nechali vojáky, aby jej střežili.

℞. Když byl Pán pohřben ...

VEL:

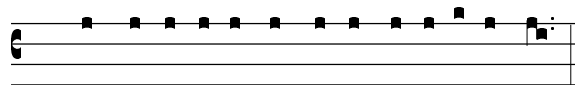
S Epúlto Dómino, signavérunt monuméntum, volvéntes
 lá-pidem ad ós-tium monuménti, * Ponéntes mí-lites, qui custo-dírent
 il- lum. **℣** Accedéntes prín-ci-pes sa-cer-dótum ad Pi-látum,

VERSUS

*Mé pře se ujmi a
z bídy mě vykup.*

V Iú-di-ca causam meam, et ré-di-me me.

*Dle svého výroku
život mi uděl.*

Ry. Propter e-lóquium tuum vi-ví-fi-ca me.

PRVNÍ ČTENÍ

Z listu Židům 4, 1-13

Přislíbení, že je možno vejít na místo Božího odpočinku, trvá dále. Proto se bojme, aby snad někdo z nás nemyslel, že se tam nemůže dostat. Ta radostná zvěst (platí) totiž stejně nám jako (Izraelitům na poušti). Jenomže jim nic nepomohlo, že to slyšeli; pouze to vyslechli, ale scházela jim přítom víra. Na to místo odpočinku totiž vejdemo, jen když věříme, jak to Bůh řekl: „A tak jsem ve svém hněvu přísahal: Nevejdou na místo, kde by si u mě mohli odpočinout.“

Je to ono odpočinutí po stvoření světa, když Bůh svoje dílo dokončil. V tom smyslu se kdesi říká o sedmém dnu: „Odpočinul Bůh sedmého dne ode všech svých prací“; tady však čteme: „Nevejdou na místo, kde by si u mě mohli odpočinout.“ Zůstává tedy možnost, že tam někteří vejdou, ale ti, kterým už dříve ta radostná zvěst platila, tam nevešli, protože byli neposlušní. A právě proto Bůh zase znova stanoví jakýsi „den“: „Dnes“ – říká to ústy Davida po dlouhé době, jak už bylo dříve řečeno – „až uslyšíte dnes jeho hlas, nezatvrzujte svoje srdce!“

Kdyby je byl totiž Jozue uvedl na to místo odpočinku, nemluvil by Bůh o jiném, pozdějším dnu. Zůstává proto v platnosti onen sváteční odpočinek, vyhrazený Božímu lidu; neboť kdo vejde na místo jeho odpočinku, ten si také odpočine od svých prací, jako Bůh si odpočal od svých.

Pospěšme si tedy, abychom vešli na to místo odpočinku; ať nikdo nepodlehne takovému příkladu neposlušnosti. Boží slovo je plné života a síly, ostřejší než každý dvojsečný meč: proniká až k rozdělení duše a ducha, kloubů a morku, a pronáší soud i nad nejvnitřnějšími lidskými myšlenkami a hnutími. Není tvora, který by se před Bohem mohl ukrýt, před jeho očima je všechno nahé a odkryté a jemu se budeme zodpovídat.

Métuat eum omne semen **I**srael, *

quóniam non sprexit neque despexit afflictiónem **páuperis**,
nec avértit faciém suam ab eo *

et, cum clamáret ad eum, **exaudívit**.

Apud te laus mea in ecclésia **magna**; *

vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes et saturabúntur, †

et laudábunt Dóminum, qui requírunť eum: *

«Vivant corda eórum in **sæculum sæculi**!».

Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum univérsi fines **térræ**, *

et adorábunt in conspéctu eius univérsæ **famíliae géntium**.

Quóniam Dómini est **regnum**, *

et ipse dominábitur **géntium**.

Ipsum solum adorábunt omnes, qui dórmiant in **terra**; *

in conspéctu eius prócident omnes, qui descéndunt in **púlverem**.

Anima autem mea illi **vivet**, *

et semen meum **sérviet ipsi**.

Narrábitur de Dómino generatióni ventúrá, †

et annuntiábunt iustítiam eius pópulo, qui nascétur: *

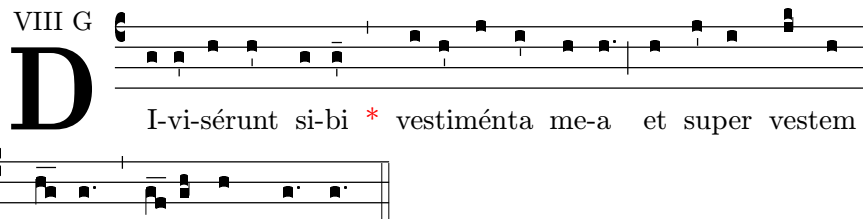
«Hæc **fecit Dóminus**!».

Glória Patri, et **Fílio**, *

et **Spirítui Sancto**.

Sicut erat in princípíu, et nunc et **semper**, *

et in **sæcula sæculórum. Amen**.

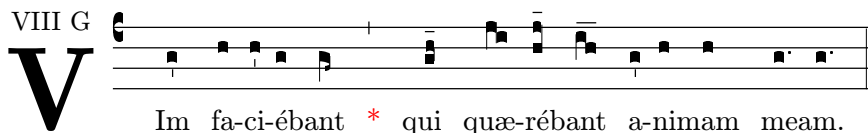

D I-vi-sérunt si-bi * vestiménta me-a et super vestem

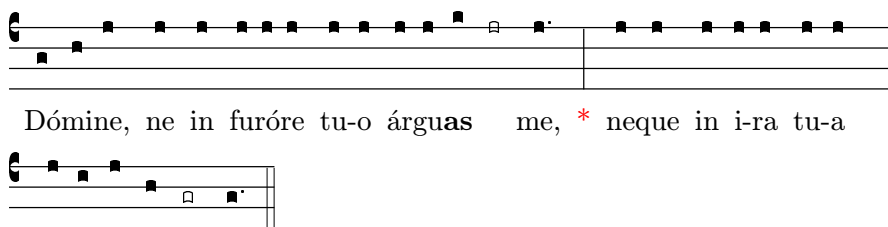
meam misérunt sortem.

ANTIPHONA 3

Strojí mi léčky, kdo pasou po mém životě.

PSALMUS 37

corrí-pi-as me,

quóniam sagíttæ tuæ infixæ sunt **mihi**, *

et descéndit super me *manus tua*.

Non est sánitas in carne mea, a fácie indignatiónis **tuæ**, *

non est pax óssibus meis a fácie peccatórum *meórum*.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput **meum** *

et sicut onus grave *gravant me nimis*;

Putruérunt et corrúpti sunt livóres **mei** *

a fácie insipiéntiæ **meæ**.

Inclinátus sum et incurvátus **nimis**; *

tota die contristátus *ingrediébar*.

Quóniam lumbi mei impléti sunt ardóribus, *

et non est sánitas in *carne mea* .

Afflíctus sum et humiliátus sum **nimis**, *

rugiébam a gémitu *cordis mei*.

Dómine, ante te omne desidérium **meum**, *

et gémitus meus a te non *est abscónditus* .

Palpitávit cor meum, derelíquit me virtus **mea**, *

et lumen oculórum *meórum*, et ipsum *non est mecum*.

Amíci mei et próximi mei procul a plaga mea stetérunt, *

et propínqui mei de longe *stetérunt*.

Et láqueos posuérunt, qui quærébant ánimam *meam*, †

et, qui requirébant mala mihi, locúti sunt *insídias* *

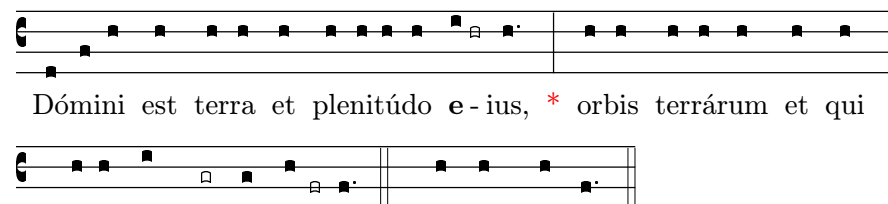
et dolos tota die *meditabántur*.

ANTIPHONA 3

Zvyšte se prastaré vchody pro příchod Krále slávy.

PSALMUS 23

habitant in e - o. † mundo corde.

Quia ipse super mária fundávit eum *

et super flúmina firmávit eum.

Quis ascéndet in montem **Dómini**, *

aut quis stabit in loco **sancto eius**?

Innocens mánibus et mundo **corde**, †

qui non levávit ad vana ánimam **suam**, *

nec iurávit in **dolum**.

Hic accípiet benedictiónem a **Dómino** *

et iustificatióem a Deo salutári **suo**.

Hæc est generátio quæréntium eum, *

quæréntium fáciem **Dei Iacob**.

Attóllite, portæ, cápita vestra, †

et elevámini, portæ æternáles, *

et introíbit rex **glóriae**.

Quis est iste rex **glóriae**? *

Dóminus fortis et potens, Dóminus **potens** in **prælio**.

Attóllite, portæ, cápita vestra, †

et elevámini, portæ æternáles, *

et introíbit Rex **glóriae**.

Quis est iste rex **glóriae**? *

Dóminus virtútum ipse **est** rex **glóciæ**.

Glória Patri, et **Fílio**, *

et **Spirítui Sancto**.

Sicut erat in princípío, et nunc et **semper**, *

et in sácula sáculórum. **Amen**.

ANTIPHONA 2

VII c
C A-ro me- a * requiescet in spe.

Mé tělo odpočívá v naději.

PSALMUS 15

Conserva me, De-us, * quoniam spera-vi in te. † cor me-um,

Dixi Dómino: «Dóminus meus es tu, *
bonum mihi non est sine te».

In sanctos, qui sunt in terra, ínclitos viros, *
omnis volúntas mea mea in eos.

Multiplicántur dolóres eórum, *
qui post deos aliénos accelavérunt.

Non effúndam libatiónes eórum de sanguínibus, *
neque assúmam nómina eórum in lábiis meis.

Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis mei: *
tu es qui détines sortem meam.

Funes cecidérunt mihi in precláris; *
ínsuper et heréditas mea speciósá est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tribuit mihi intelléctum; *
ínsuper et in nóctibus erudiérunt me renes mei.

Proponébam Dóminum in conspéctu meo semper; *
quoniam a dextris est mihi non comovébor.

Propter hoc lætátum est cor meum, †
et exsultavérunt præcórdia mea; *
ínsuper et caro mea requiescet in spe.

Quoniam non derelínques ánimam meam in inférno, *
nec dabis sanctum tuum vidére corruptiódinem.

Notas mihi fácies vias vitæ, †
plenitúdinem lætitiæ cum vultu tuo, *
delectatiónes in dextera tua usque in finem.

Glória Patri et Fílio, *
et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípío et nunc, et semper, *
et in sæcula sæculórum. Amen.

Ego autem tamquam surdus non audiébam *
et sicut mutus non apériens os suum;
et factus sum sicut homo non áudiens *
et non habens in ore suo redargutiónes.

Quoniam in te, Dómine, sperávi, *
tu exáudies, Dómine Deus meus.

Quia dixi: «Nequándo supergáudeant mihi; *
dum commovéntur pedes mei, magnificántur super me».

Quoniam ego in lapsum parátus sum, *
et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quoniam iniquitátem meam annuntiábo *
et sollicitus sum de peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt et confirmáti sunt, *
et multiplicáti sunt, qui odérunt me iníque.

Retribuéntes mala pro bonis detrahébant mihi *
pro eo quod sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine; *
Deus meus, ne discésseris a me.

Festína in adiutórium meum, *
Dómine, salus mea.

Glória Patri, et Fílio, *
et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípío, et nunc, et semper, *
et in sæcula sæculórum. Amen.

VIII G
V Im fa-ci-ébant * qui quæ-rébant a-nimam meam.

VERSUS

Proti mně povstali křiví
svědkové,

Insurrexérunt in me testes in-í-qui.

ale jejich svědectví ne-
bylo shodné.

Ry. Et menti-ta est in-í-qui-tas si-bi.

Kristus přišel jako velekněz budoucích hodnot; prošel stánkem větším a dokonalejším, který není udělán (lidskýma) rukama, to je: nená-leží k tomuto stvořenému (světu), a vešel jednou provždy do svatyně, ne s krví kozlů a telat, ale se svou vlastní krví, a tím nám získal věčné vykoupení. Jestliže už (samo) pokropení krví kozlů, býků a popel z ja-lovice posvěcuje ty, kteří jsou nečistí, k čistotě těla, čím spíše krev Krista, který skrze věčného Ducha sám sebe přinesl Bohu jako oběť bez poskvrny, očistí naše svědomí od mrtvých skutků, abychom mohli sloužit Bohu živému.

A proto on je prostředníkem nové smlouvy. Svou smrtí dal za-dostiučinění za hříchy (spáchané) v době, kdy ještě platila dřívější smlouva. Tím se povolaným dostává (splnění) slibu o věčném dědic-tví. Aby totiž (vstoupila v platnost) závěť, musí být napřed prokázána smrt toho, kdo tu závěť udělal. Ta závěť je přece platná až po jeho smrti; dokud on žije, nemá jeho závěť právní účinnost. Proto ani první smlouva nebyla uzavřena bez krve. Neboť když Mojžíš ohlásil celému shromáždění všechna nařízení Zákona, vzal yzop se šarlatovou vlnou a pokropil jak knihu samu, tak všechen lid krví telat a kozlů (smí-chanou) s vodou a řekl: »Toto je krev smlouvy, kterou s vámi uzavřel Bůh«. Podobně pokropil krví i stánek a všechno bohoslužebné nářadí. A skoro všechno – jak Zákon nařizuje – se očisťuje krví a bez prolití krve není odpuštění.

Takhle se tedy muselo očisťovat to, co nebeskou svatyní jen při-pomínalo, ale nebeská svatyně sama (vyžaduje) obětí vzácnějších, než jsou tyto. Neboť Kristus nevešel do svatyně, zbudované (lidskýma) rukama, která je jenom napodobeninou té pravé, ale do samého nebe, aby se teď staral o naše záležitosti u Boha. A není (třeba), aby víc-krát obětoval sám sebe, jako velekněz vchází do velesvatyně rok co rok s cizí krví, jinak by byl musel trpět už mnohokrát od stvoření světa. Ale zjevil se teď, na konci věků jednou provždy, aby svou obětí odstranil hřích. A jako je lidem určeno, že musí jednou umřít, a pak (nastane) soud, podobně je tomu i u Krista: když byl jednou podán v oběť, aby na sebe vzal hříchy celého množství lidí, objeví se podruhé – ne už pro hříchy – ale aby (přinesl) spásu těm, kteří na něho čekají.

RESPONSORIUM 1

IV
S Ic-ut ovis * ad occisi-ó- nem du- ctus est, et dum

ANTIPHONA 1

VIII G
I N pa-ce * in id-ípsum dormiam et re-qui-éscam.

Pokojně ulehnu a klidně usnu.

PSALMUS 4

Cum invocárem, exaudivit me Deus iustí-ti-æ me-æ. * In tribu-

la-ti-ó-ne di-latásti mi - hi;

miserére mei *

et exáudi oratióem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde, *

ut quid dilígitis vanitátem et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum; *

Dóminus exáudiet, cum clamávero ad eum.

Irascímmini et nolíte peccáre; †

loquímmini in córdibus vestris, *

in cubílibus vestris et conquiéscite.

Sacrificáte sacrificium iustítiae *

et speráte in Dómino.

Multi dicunt: «Quis osténdit nobis bona?» *

Leva in signum super nos lumen vultus tui, Dómine!

Maiórem dedisti lætítiam in corde meo, *

quam cum multiplicántur fruméntum et vinum eórum.

In pace in idípsum dórmiam et requiéscam, *

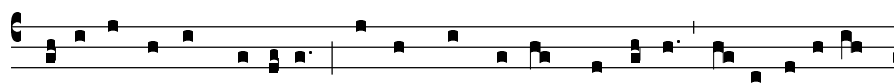
quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe constituísti me.

Glória Patri et Fílio, *

et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípío et nunc, et semper, *

et in sácula sæculórum. Amen.

datúrus finem sáeculo, iustus cunctórum mé-ri-ta remunerátor

státues. 6. Te ergo, Christe, quáesumus, ut nostra cures vúlnera,

qui es cum Patre et Spí-ri-tu laudándus in perpétuum. A-men.

5. Až nadejde čas časů všech a ty běh věků uzavřeš, pak podle zásluh každému dáš spravedlivou odměnu.

6. Proto tě, Kriste, prosíme, zbav nás vin, pro něž trpíme, ty jsi vždy s Otcem ctěný Syn společně s Duchem přesvatým. Amen.

male tractaré- tur, non apé-ru-it os su- um:

tráditus est ad mor- tem. * Ut vivi- fi-cá- ret pó- pu-lum

su- um. **℣** Trádidit in mortem á-nimam su- am, et

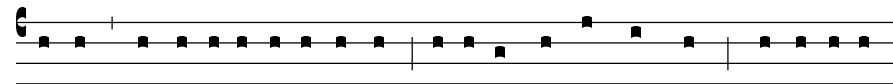
inter scelerátos re- putá- tus est. * Ut vivi- fi-cá- ret.

Byl jako beránek vedený na porážku a když byl týrán, neotevřel svá ústa; byl vydán na smrt, * aby dal život svému lidu. **℣** Sám sebe vydal na smrt a dal se přičíst k hříšníkům. * Aby dal život svému lidu.

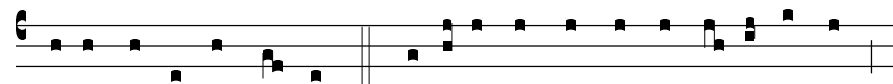
VEL:

S Ic-ut ovis ad occi-si-ó-nem ductus est, et dum male tracta-

rétur, non a-pé-ru-it os suum: tráditus est ad mortem. * Ut vi-vi-fi-

cáret pó-pulum su-um. **℣** Trádidit in mortem á-nimam suam,

et inter scele-rátos re-pu-tátus est. * Ut vi-vi-fi-cáret.

Chceš poznat moc Kristovy krve? Pak se vraťme k jejímu předobrazu, k dávným příběhům, jak se odehrály v Egyptě.

Zabijte, říká Mojžíš, beránka, na němž není vady, a jeho krví pomazte dvěře. Co to znamená? Že krev zvířete je schopna spasit rozumného člověka? Zajisté, říká, ale nikoli proto, že je to krev, nýbrž proto, že je předobrazem krve Páně. Jestliže ďábel nyní uvidí nikoli krev předobrazu rozetřenou po dveřích, nýbrž krev pravdy nanesenou ústy věrných na dvěře chrámu, v němž spočívá Kristus, což se tím spíše nestáhne zpět?

Chceš poznat moc této krve i z jiné strany? Pohleď, odkud zpočátku vytékala a z jakého pramene vytryskla: z výšin kříže, z boku Páně. Jak je psáno, když Kristus zemřel a byl ještě na kříži, přistoupil voják, probodl kopím bok a nato vytekla voda a krev. První byla symbolem křtu, druhá svatých tajemství (eucharistie). Onen voják tedy probodl bok, prorazil stěnu svatého chrámu a já jsem našel poklad a získal bohatství. Tak tomu bylo i s Beránkem: Židé ho zabili a mně ta oběť přinesla spásu.

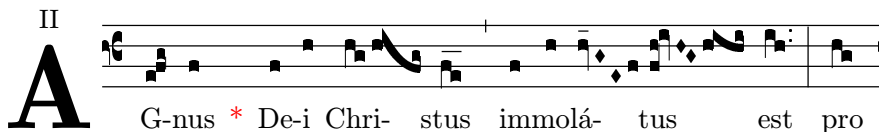
Z boku vytekla voda a krev. Toto tajemství nesmíš, můj milý, přejít jen tak beze všeho. Mám ještě dále co mluvit o tajemstvích: řekl jsem, že ona krev a voda jsou symboly křtu a svatých tajemství. Z nich obou se zrodila církev v koupeli znovuzrození a obnovení Duchem svatým, to jest skrze křest a svatá tajemství. A symboly křtu a svatých tajemství vycházejí z boku. Ze svého boku tedy Kristus vytvořil církev, jako vytvořil z Adamova boku Evu.

Proto i Mojžíš, když hovoří o prvním člověku, říká: Kost z mých kostí a tělo z mého těla; tím nám naznačuje bok Páně. Vždyť jako vzal kdysi Bůh z boku a vytvořil ženu, tak nám dal krev a vodu ze svého boku a vytvořil církev. A jako tenkrát vzal z boku, když Adam spal a nevěděl o sobě, obdobně i nyní dal krev a vodu až po své smrti.

Viděli jste, jakým způsobem se Kristus zasnoubil se svou nevěstou? Viděli jste, jakým pokrmem nás všechny živí? Týž pokrm nás utváří i živí. A jako krmí žena toho, koho porodila, vlastní krví a mlékem, tak i Kristus neustále živí svou krví ty, jimž dal život

RESPONSORIUM 2

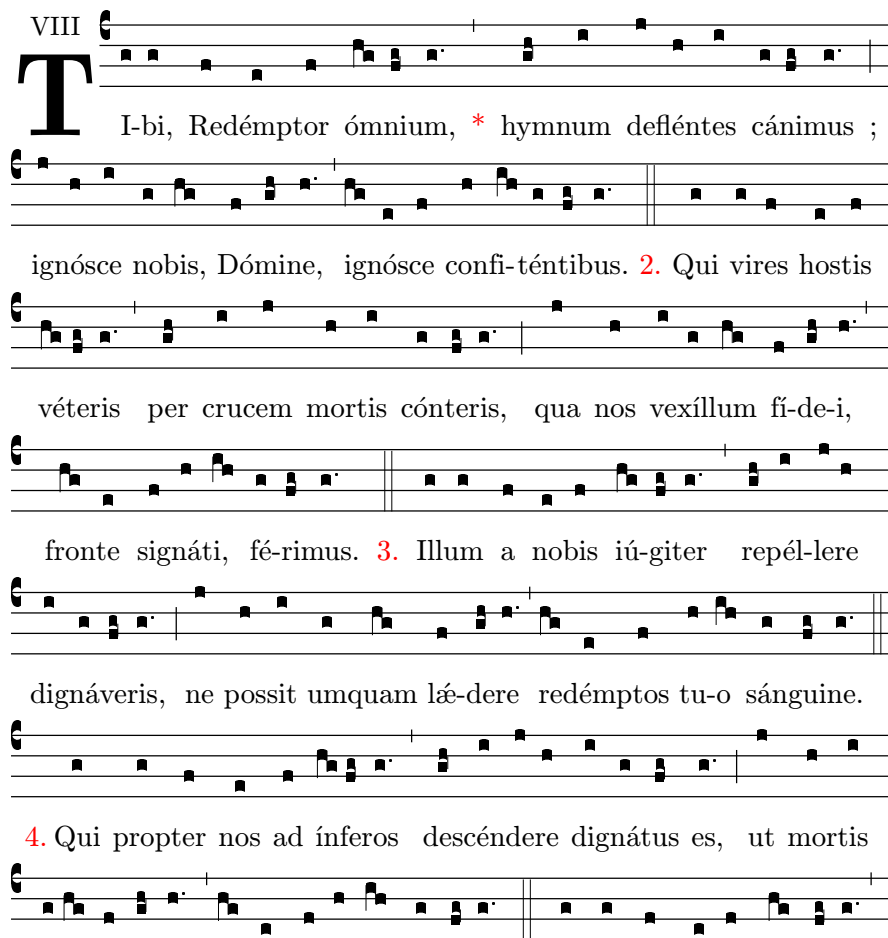
II
A

G-nus * De-i Chri- stus immolá- tus est pro

HYMNUS

VIII
T

I-bi, Redemptor omnium, * hymnum defléntes cánimus ;
ignósce nobis, Dómine, ignósce confi-téntibus. 2. Qui vires hostis
véteris per crucem mortis cónteris, qua nos vexillum fí-de-i,
fronte signáti, fé-rimus. 3. Illum a nobis iú-giter repél-lere
dignáveris, ne possit umquam láe-dere redémtos tu-o ságuine.
4. Qui propter nos ad íferos descéndere dignátus es, ut mortis

debi-tó-ribus vi-tæ donáres múnera. 5. Tu es qui certo témpore

1. My tobě, Spasiteli všech, zpíváme v slzách tento zpěv. Odpusť nám, Pane, věrným svým, odpusť všem tebe prosícím.
2. Ty skrze svou smrt a svůj kříž nad dávným sokem vítězíš. My, čelo křížem značené, korouhev víry neseme.
3. Onoho strůjce našich béd do věčných temnot svrhni zpět, ať nemůže už obelstít krví tvou vykoupený lid.
4. Tys k nám jen láskou vedený, sestoupil v žalář pekelný, bys život, nejvzácnější dar, propadlým smrti navždy dal.

di-em tenta-ti-ó-nis in desér-to u-bi tentavérunt me patres vestri:

probavérunt et vi-dérunt ó-pe-ra me-a. Christum Dóminum

V Quadragínta annis próxímus fu-i genera-ti-ó-ni hu-ic

et di-xi: Semper hi errant corde. Ipsi vero non cognovérunt vi-as

me-as, quibus iurá-vi in i-ra me-a: Si introí-bunt in réquiem

me-am.» Christum Dóminum **V** Glóri-a Patri, et Fí-li-o,

et Spirí-tu-i Sancto. Sicut e-rat in princí-pi-o, et nunc et semper,

et in sáecula sáecu-lórum. Amen.

salú-te mun-di: nam de pa-réntis protoplá-sti

fraude Fa-ctor cóndo-lens, quando po-mi noxi-á-

lis morsu in mor-tem córru-it, ip-se lignum tunc no-

tá-vit, * Damna li-gni ut sólve-ret. **V** Lu-stris sex

qui iam peráctis tempus implens córporis, se volénte, natus ad

hoc pasi-ó-ni dédi-tus, Agnus in cruce le-vátur, immolán-dus

stí-pi-te. * Damna. **R.** Ag-nus.

*Beránek Boží Kristus je obětován za spásu světa, neboť Tvůrce cítil bolest nad tím, jak náš prarodič zradil, když kousnutím do jablka smrt sám sobě způsobil. Proto Bůh sám tehdy dřevo stromu vyvolil, * aby vinu stromem způsobenou napravil. **V** Třicet let když dosáhl pak věku v těle člověka, ze své vůle, proto zrozen, utrpení se vydal: jako beránek na kmeni kříže se obětoval, * aby vinu stromem způsobenou napravil. **R.** Beránek Boží Kristus je obětován za spásu světa.*

VEL:

N On corrupti-bí-li-bus argénto vel auro redémpti estis sed
 preti-ó-so sángine quasi Agni immaculáti Christi. * Per ipsum ha-
 bémus accéssum omnes in u-no Spí-ri-tu ad Patrem. **Y** Sanquis Iesu
 Christi Fí-li-i De-i e-múndat nos ab omni peccá-to. * Per ipsum.

*Nebyli jste vykoupeni nějakými věcmi pomíjejícími, stříbrem nebo zla-
 tem, ale drahou krví Krista jako bezúhonného a neposkvrněného be-
 ráňka. * Skrze něho máme všichni přístup k Otci v jednom Duchu.*

Y *Krev Ježíše Krista, Syna Božího, nás očišťuje od každého hříchu. *
 Skrze něho máme všichni přístup k Otci v jednom Duchu.*

ANTIPHONA 1

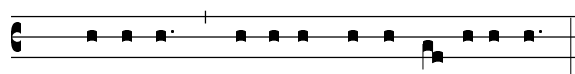
VII c
P Ropri-o * Fí-li-o su-o non pepércit De-us,
 sed pro nobis ómnibus trá-di-dit illum.

Bůh ani vlastního Syna neušetřil, ale vydal ho za nás za všechny.

Dóminus et rex magnus super omnes deos. Quóniam non repellet
 Dóminus plebem suam, quia in manu e-ius sunt omnes fines ter-ræ,
 et al-titú-dines mon-tium ip-se cónspicit. Christum Dóminum
Y Quóniam ip-sí-us est mare, et ipse fecit illud, et á-ridam
 fundavérunt manus eius. Veníte a-doremus et proci-dámus ante
 Deum, plorémus coram Dómino qui fe-cit nos, quia ipse est Dóminus
 Deus nos-ter, nos autem pópulus e-ius et o-ves páscu-æ e-ius. Chris-
 tum Dóminum **Y** Hó-di-e, si vócem e-ius au-di-é-ri-tis :
 «No-lí-te obduráre corda vestra, sicut in exacerbati-ó-ne secundum

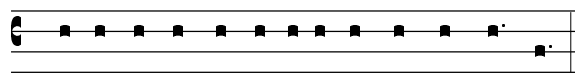
SABBATO SANCTO

AD INVITATORIUM

Pane, otevři mé rty.

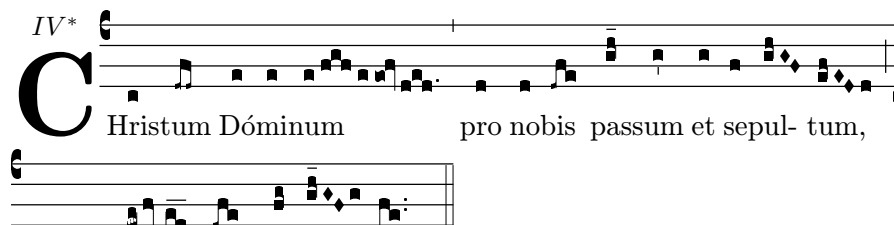
Y Dómine, lá-bi-a me-a a-pe-ri-es.

A má ústa budou zvěstovat tvou chválu.

Ry Et os meum annunti-á-bit laudem tu-am.

ANT. AD INVITATORIUM

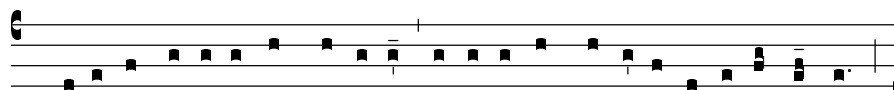

Hristum Dóminum pro nobis passum et sepul- tum,

ve-ní- te, ad- o-ré- mus.

Kristu Pánu, který pro nás trpěl a byl pohřben, pojděte, klaňme se.

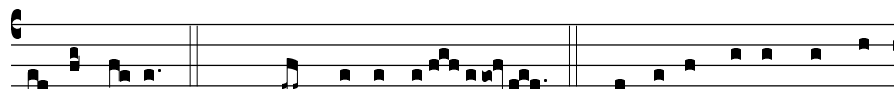
PSALMUS 94

Y Vení-te, exsultémus Dómino iu-bi-lémus De-o sa-lu-tá-ri nostro.

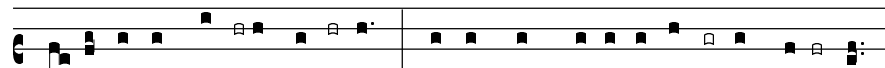
Præoc-cupémus fá-ciem e-ius in confessi- ó- ne, et in psalmis iu-bi-

lémus e- i. Christum Dóminum

Y Quóniam Deus magnus

PSALMUS 50

Mise-ré-re me - i, De - us, * secúndum mise-ricórdiam tu - am;

et secúndum multitudinem miseratiónum tuárum *

dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea *

et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, *

et peccátum meum contra me est semper.

Tibi, tibi soli pecávi *

et malum coram te feci,

ut iustus inveniáris in senténtia tua *

et æquus in iudício tuo.

Ecce enim in iniquitáte generátus sum, *

et in peccáto concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem in corde dilexísti *

et in occúlto sapiéntiam manifestásti mihi.

Aspérget me hyssópo, et mundábor; *

lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audíre me fácies gáudium et lætítiam, *

et exsultábunt ossa, quæ contrivísti.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis *

et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus, *

et spíritum firmum innova in viscéribus meis.

Ne proicias me a fácie tua *

et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui *

et spírítu promptíssimo confírma me.

Docébo iníquos vías tuas, *

et impii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ, *

et exsultábit lingua mea iustítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries, *

et os meum annuntiábit laudem tuam.

Non enim sacrificio delectáris, *

holocáustum, si offeram, non placébit.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus, *

cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benigne fac, Dómine, in bona voluntáte **tua** Sion, *
 ut ædificéntur **muri** Ierúsalem.
 Tunc acceptábis sacrificium iustitiæ, †
 oblatiões et **holocáusta**; *
 tunc impónent super altáre **tuum** vítulos.
 Glória **Patri** et **Fílio**, *
 et **Spirítui Sancto**.
 Sicut erat in princípio, et **nunc**, et **semper**, *
 et in sæcula sæculórum. Amen.

VII c

P Ropri-o * Fí-li-o su-o non pepércit De-us,
 sed pro nobis ómnibus trá-di-dit illum.

ANTIPHONA 2

VIII G

I Esus Christus * di-léxit nos et lavit nos in sánguine su-o.
Ježíš Kristus nás miloval a obmyl nás svou krví.

CANTICUM HAB 3, 2-4. 13A. 15-19

Dómine, audívi auditi-ónem **tuam**, * et tímui, Dómine, *opus tuum*.
 In médio annórum vivífica **illud**, *
 in médio annórum *notum fácies*.
 Cum irátus **fúeris**, *
 misericórdiæ *recordáberis*.
 Deus a Theman **véniet**, *
 et Sanctus de *monte Pharan*.
 Operit cælos glória eius, *
 et laudis eius plena est **terra**.

POSBY

Náš Vykupitel pro nás trpěl, byl pohřben a vstal z mrtvých. Klaňme se mu s upřímnou zbožností a pokorně ho prosme:
 PANE, SMILUJ SE NAD NÁMI.

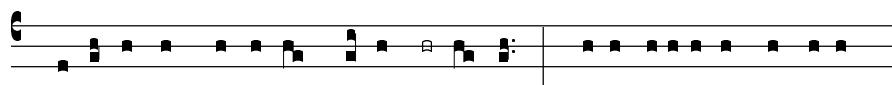
Pane a Mistře náš, ty ses stal kvůli nám poslušným až k smrti,
 — kéž i my vždycky plníme vůli tvého nebeského Otce.
 Živote náš, svou smrtí na kříži jsi přemohl peklo i smrt,
 — kéž umíráme ve spojení s tebou, abychom byli s tebou také slavně
 vzkříšení.
 Králi náš, tys byl lidmi potupen a pošlapán jako červ,
 — kéž jsme i my připraveni snášet utrpení, z něhož pramení spása.
 Spáso naše, tys vydal svůj život z lásky k lidem,
 — kéž se navzájem milujeme, jako tys miloval nás.
 Spasiteli náš, tys rozepjal ruce na kříži a přitáhl k sobě všechna pokolení,
 — shromáždí svůj rozptýlený lid ve svém království.

ORATIO

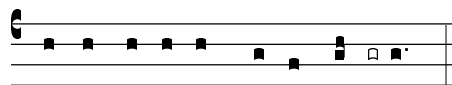
Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Iesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium et crucis subíre torméntum. Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

Shlédni, prosíme, Bože, na tuto svou rodinu, pro niž se náš Pán Ježíš Kristus neváhal vydat do rukou zločinců a dát se ukřižovat. Neboť on s tebou v jednotě Ducha Svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

CANTICUM

Benedíctus Dóminus Deus **Is-ra-el**, * quia visitávit et fecit

redempti-onem *plebis* **su** - æ;

et eréxit cornu *salútis* **nobis**, *

in domo David, púeri **sui**:

sicut locútus est per os **sanctórum**, *

qui a sáeculo sunt, prophetárum **eius**:

salútem ex inimícis **nostris**, *

et de manu ómnium, qui **odérunt** nos:

ad faciéndam misericórdiam cum *pátribus* **nostris**, *

et memorári testaménti *sui* **sancti**;

iusiurándum, quod iurávit ad Abraham, *patrem* **nostrum**, *

datúrum *se* **nobis**,

ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum **liberáti**, *

serviámus **illi**,

in sanctitáte et iustítia *coram* **ipso**, *

ómnibus diébus **nostris**.

Et tu, puer, prophéta *Altíssimi* **vocáberis**: *

præibis enim ante faciém Dómini paráre *vias* **eius**,

ad dandam sciéntiam *salútis* **plebi** **eius**, *

in remissiónem peccatórum **eórum**,

per víscera misericórdiæ *Dei* **nostr**i, *

in quibus visitávit nos *Oriens ex alto*:

illumináre his, qui in ténebris et in *umbra mortis* **sedent**, *

ad dirigéndo pedes nostros in *viam* **pacis**.

Glória *Patri*, et **Fílio**, *

et *Spirítui* **Sancto**.

Sicut erat in princípio, *et nunc et semper*, *

et in sáecula *sæculórum*. **Amen**.

Splendor eius ut lux *erit*, †

rádi ex mánibus **eius**: *

ibi abscondita est fortitúdo **eius**.

Egréssus es in salútem pópuli **tui**, *

in salútem cum *christo tuo*.

Viam fecísti in mari equis **tuis**, *

in luto aquárum *multárum*.

Audívi, et conturbátus est venter **meus**, *

ad vocem contremuérunt *láb*ia **mea**.

Ingréditur putrédo in óssibus **meis**, *

et subter me vacillant *gressus* **mei**.

Conquiescam in die tribulatiónis, *

ut ascéndat super pópulum, qui *invádit* nos.

Ficus enim non florébit, *

et non erit fructus in *víneis*;

mentiétur opus *olí*væ, *

et arva non áfferent *cí*bum;

abscísum est de ovíli **pecus**, *

et non est arméntum in *præ*sépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo *

et exultábo in Deo salvatóre **meo**.

Dóminus Deus fortitúdo *mea*, †

et ponet pedes meos quasi cervórum *

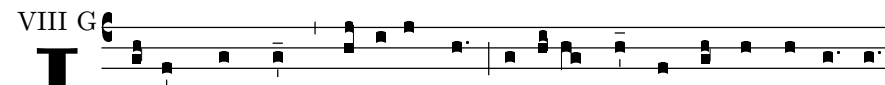
et super excélsa *mea* **dedú**cet me.

Glória Patri, et **Fílio**, *

et *Spirítui* **Sancto**.

Sicut erat in princípio, et nunc et **semper**, *

et in sáecula *sæculórum*. **Amen**.

VIII G

Esus Christus * di-léxit nos et lavit nos in sánguine su-o.

ANTIPHONA 3

IV e

C

Rucem tuam * a-dorámus Dó-mine: et sanctam resur-
recti-ó-nem tuam laudámus et glori-fi-cámus ec-ce enim propter
lignum vé-nit gáudium in u-ni-verso mundo.

Tvému kříži se klaníme, Pane, a slavíme tvé svaté vzkříšení. Neboť totiž pro (to) dřevo přišla radost do celého světa.

PSALMUS 147

Lauda, Ierúsalem Dóminum; * colláuda Deum tuum, Si-on.

Lauda, Ierúsalem Dóminum; * colláuda Deum tuum, Si-on.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum, *
benedíxit filiis tuis in te.

Qui ponit fines tuos pacem *
et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ, *
velóciter currit verbum eius.

Qui dat nivem sicut lanam, *
pruínam sicut cinérem spargit.

Mittit crystállum suum sicut buccéllas; *
ante faciém frígoris eius quis sustinébít?

Emíttet verbum suum et liquefáciét ea, *
flabit spíritus eius, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Iacob, *
iustítias et iudícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni, *
et iudícia sua non manifestávit eis.

Glória Patri et Fílio, *
et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípío et nunc, et semper, *
et in sácula sæculórum. Amen.

KRÁTKÉ ČTENÍ

Iz 52, 13-15

Hle, můj Služebník dojde úspěchu, bude povýšen, povznesen k velké vznešenosti. Jak mnozí budou nad ním žasnout! Neboť jeho podoba byla nelidsky zohavena, vzhledem se nepodobá člověku. On přivede v údiv mnohé národy, králové před ním zavrou svá ústa, neboť spatří, co se jim neřeklo, zpozorují, co dříve neslyšeli.

LOCO RESPONSORII DICITUR:

V

C

Hristus * factus est pro no-bis ob-éc-di-ens
us-que ad mortem, mortem au-tem cru-cis.

Kristus se pro nás stal poslušný až k smrti, a to k smrti na kříži.

AD BENEDICTUS

I g

P

Ósu-érunt * super caput e-ius causam ip-sí-us
scriptam: Iesus Na-za-rénus, Rex Iu-dæ-órum.

Nad jeho hlavu dali nápis: Ježíš Nazaretský, židovský král.